

Στον 21ο αιώ να, υπάρχουν 235, ας πούμε, κυρίαρχα κράτη, συνυπολογιζόμενης και της Αγίας Έδρας, ή Βατικανό όπως είναι γνωστότερο. Από τα πλέον πολυπληθή, όπως την Κίνα με 1,439 ή την Ινδία με 1,380 δισεκατομμύρια πολίτες μέχρι το εν πολλοίς άγνωστο Τοκελάου στον Ειρηνικό ωκεανό με 1.499 κατοίκους, ή την Αγ. Έδρα με 801. Σε 44 από αυτά τα 235 κράτη του πλανήτη μας, συναντούμε έναν μονάρχη στο ύπατο πολιτικό αξίωμα.

Έτσι βασιλικά ή πριγκιπικά αξιώματα υπάρχουν σε 13 κράτη στην Ασία, σε 12 στην Ευρώπη, σε 10 στη Βόρεια Αμερική, σε 6 στην Ωκεανία και 3 στην Αφρική. Το 2020 όλα αυτά.

Αφορμή για αυτές τις αράδες, έδωσε η πρόσφατη απομάκρυνση του τέως μονάρχη της Ισπανίας Juan Carlos από την Ιβηρική χερσόνησο προς άγνωστη κατ' αρχάς κατεύθυνση, για να καταλήξει στην Δομινικανή Δημοκρατία.

Αιτία της κίνησης, που ορίστηκε ως αυτοεξορία ήταν η εμπλοκή του, σε οικονομικό σκάνδαλο από το οποίο φέρεται πως ωφελήθηκε κατά εκατό εκατομμύρια δολάρια.

Είχε, από το 2014, παραιτηθεί από το θρόνο υπέρ του γιου του, Φίλιππου, υπό την πίεση όσων αναδύονταν για το εν λόγω σκάνδαλο. Το να χρηματιστεί π.χ. ένας υπάλληλος της πολεοδομίας είναι αναμενόμενο, το να μιζάρεται ένας υπουργός η Ιστορία μας έχει δείξει ότι δεν είναι απίθανο, το να τα παίρνει ένας πρωθυπουργός προφανώς είναι σπάνιο, αλλά να δωροδοκείται ένας βασιλεύς είναι απρόσμενο.

Ο συγκεκριμένος δε, έχει υποπέσει και σε άλλα ολισθήματα. Διότι δεν θα τον κρίνουμε επειδή δεν υπήρξε πιστός εις την Σοφία. Αυτό είναι δικό τους θέμα. Οφείλουμε όμως να τον κατηγορήσουμε διότι το έμαθε όλος ο πλανήτης. Αν λοιπόν δεν μπορεί να καλύψει τέτοιου είδους θέματα, πως θα τα καταφέρει σε άλλα; Πιο σύνθετα.

Επειτα αυτή η φωτογραφία από το 2012 που εικονίζεται υπερήφανος με το τουφέκι μπροστά από έναν ελέφαντα που είχε σκοτώσει, ως νέος Hemingway. Ελέφα βασιλεύ; Τι σου έφταιξε το άμοιρο το ζώο στη Μποτσουάνα, στην εσχατιά της Αφρικής; Τι αμαρτία είχε διαπράξει και το θανάτωσες; Και το '12; Τότε που κατέρρευε το σύμπαν στην πατρίδα σου; Και εντάξει ας πούμε, το ντουφέκισες το ζωντανό. Τη φωτό τι τη θες; Το ρεζιλίκι δεν το σκέφτεσαι; Ούτε να το κρύψεις δεν σου έκοψε;

Ειρήσθω εν παρόδω, τότε που Hemingway έκανε Safari στην Αφρική, τα παχύδερμα αριθμούσαν κατά την WWF 10.000.000 (δέκα εκατομμύρια). Το 2012 που ο βασιλεύς της Ισπανίας θεωρούσε μεγάλο κατόρθωμα να στείλει στον άλλο κόσμο έναν ελέφαντα, ο πληθυσμός τους είχε μειωθεί στους εκατό χιλιάδες (100.000).

Τότε που παντρευόταν την Σοφία, τότε που στην Ελλάδα έφευγε ο ανθός της κοινωνίας για τις στοές των ανθρακωρυχείων και τα εργοστάσια της Ευρώπης, τότε που σηκώθηκε το μέγα θέμα με την προίκα της πριγκίπισσας, τότε που στην ελληνική επικράτεια υπήρχαν τόσα χωριά χωρίς ηλεκτροδότηση, χωρίς τηλέφωνο, συχνά χωρίς συγκοινωνία και ως απεδείχθη χωρίς μέλλον, τότε λοιπόν η εικόνα που μας περνούσαν για την βασιλεία ποια ήταν;

Ήταν ο Λεωνίδας που στα 50του στάθηκε στις Θερμοπύλες ηγούμενος των 300 που έπεσαν μέχρι ενός. Ήταν επίσης και ο Κων/νος ο ΙΑ', ο και Μαρμαρωμένος αποκαλούμενος, που έπεσε με το σπαθί στο χέρι κατά πως μας είπε ο Γεώργιος Φραντζής: *«Τότε εις των Τούρκων δους αυτώ κατά πρόσωπον και πλήξας, έπεσε κατα γης ού γαρ ήδειςαν οτι ο βασιλεύς εστί, αλλ' ως κοινόν στρατιώτης τούτον θανατώσαντες αφήκαν».*

Και δεν ήταν μόνοι. Από κοντά ο Οδυσσεύς, ο Μενέλαος, ο Αγαμέμνων, που επειδή οι Τρώες μας πήραν την Ελένη ανέβηκαν στα πλοία και πήγαν απέναντι να καθαρίσουν. Επικεφαλής. Στην πρώτη γραμμή. Θυσίασαν θυγατέρες, δέκα χρόνια από τη ζωή τους, την ίδια τη ζωή τους. Για την τιμή. Ήταν και ο Πύρρος, και ο Ανίβας, στρατηλάτες, μυαλά κοφτερά,

γενναίοι πολέμαρχοι. Και ο Μέγας βέβαια, που έφτασε την Ελλάδα μας στην Ινδία. Αυτά μας έλεγαν και ο βασιλεύς ήταν αρχηγός στη συνείδησή μας. Παλικάρι, άτρωτο.

Δεν ήταν αργόστροφος ώστε τον Οκτώβριο του '12 να κωλυσιεργεί στα Γιαννιτσά και με το στανιό να τον σπρώχνει ο Λευτέρης στην Σαλονίκη γιατί κατέβαινε ο Βούλγαρος, μήτε να τυλίγει το Ρούπελ σε κορδέλα και να το δωρίζει στους Αλαμανούς και στους Βουλγάρους. Δεν ήταν ξινός τε και άκληρος ελευθεροτέκτων έτοιμος για όλα προκειμένου να διατηρήσει το θρόνο, ώστε να συναινεί τον Αύγουστο του '36 σε συνταγματικές εκτροπές. Δεν έκανε κουμάντο η μαμά, για να φέρνει το χάος το καλοκαίρι του '65, να τρέχει να κρυφτεί τον Δεκέμβρη του '67 και να περιμένει ακόμα το τηλέφωνο του Καραμανλή, από τις 23 Ιουλίου του '74.

Τα πήρε χαμπάρι όλα τούτα το πόπολο και από εκεί που έβγαινε στους δρόμους να θαυμάσει νυφούλα τη Σοφία με τον Juan, και δυο χρόνια αργότερα γαμπρό τον Κων/νο με την Anne Marie, με τις άμαξες, τα λευκά τα άτια με τα λοφία και τα συναφή, την τελείωσε τη βασιλεία, τον Δεκέμβρη του 1974. Ένα καλό παλικάρι έβγαλε η δυναστεία, που έκανε τρέλες με τα αυτοκίνητα, που ερωτεύτηκε κοινή θνητή, που συνεννοήθηκε με την Λευτέρη, αλλά το δάγκασε η μαϊμού και τον χάσαμε. Έτσι πάει η Ιστορία. Συχνά την ορίζει μια μαϊμού. Ή ένα δάγκωμα. Αλλά τι περιμένεις; Αν, στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα, τα ανάκτορα πιστεύουν ότι η εικόνα της Παναγίας της Τήνου θεραπεύει το τελευταίο στάδιο του καρκίνου του στομάχου.

Πριν 54 χρόνια. Κυριακή 28 Αυγούστου του 1966. Λίγο πριν ξεκινήσει ο αγώνας ταχύτητας στην πόλη της Κέρκυρας, στο πλακόστρωτο της Σπιανάδας, κάτω από τη σκιά των φιλυρών, ο Κωνσταντίνος ακούει κάποια πληροφορία που του περνά ο, εκ των οργανωτών, Πάυλος Παλλίδης. Δίπλα του η Δανή άνασσα. Μαζί στο πλάνο ο Juan ευθυτενής και η Σοφία με λευκή κορδέλα, την εποχή που περίμεναν το δακτυλίδι από τον Caudillo. Το παριστάμενο πλήθος, πίσω από τα σχοινιά, χειροκροτεί. Εικοσιέξι χρόνια αργότερα οι ίδιοι άνθρωποι θα

προχωρούσαν σε κατάληψη του Μον Ρεπό προκειμένου να εκφράσουν την αντίθεσή τους στη συμφωνία παραχώρησης του ανακτόρου.

Ξεκίνησε έκτοτε ένας δικαστικός αγώνας και το Ευρωπαϊκό δικαστήριο επιδίκασε τον Νοέμβριο του 2002, το ποσόν των 13,7 εκ. ευρώ στον Κων/νο, επί των 161 που είχε διεκδικήσει. Τα χρήματα εισπράχθηκαν από τη Δ.Ο.Υ. Αχαρνών, τον Μάρτιο του 2003. Το Ελληνικό Κράτος χρέωσε την αποζημίωση στην μερίδα του προϋπολογισμού περί φυσικών καταστροφών. Η Ελλάδα είχε τελειώσει με την Βασιλεία.